

частинах. – Л.: Західноукраїнська організація «Центр правничих ініціатив», 2012. – Ч.ІІІ. – с. 24-27.

4. Маковой М. Стаття 10 Європейської конвенції з прав людини // В кн. Європейська конвенція з прав людини: основні положення, практика застосування, український аспект / За ред. О. Л. Жуковської. – К.: ЗАТ «ВІПОЛ», – 2004. – с. 475-512.

5. Опришко Л. Критерії терміна «встановлено законом» в практиці Європейського Суду // Свобода слова та вільні вибори. Законодавчий бюлетень IREX U – Media. – 2005. – Вересень. – с. 19-21.

6. Паліюк В. П. Чи можуть судді України у своїх рішеннях посилалися на рішення Європейського суду з прав людини (Цивільно – правовий аспект) // Практика Європейського суду з прав людини. Рішення. Коментарі. – К.: Український центр правничих фондаций. – 2005. – № 3 (27). – с. 229.

7. Порівняльне правознавство: Курс лекцій / Л. В. Голяк, А. С. Мацко, О. В. Тюріна. – К.: МАУП. – 2004. – с. 18-64.

8. Рабінович П., Раданович М. Загальнотеоретичні питання національної імплементації міжнародних договорів з прав людини // Практика Європейського суду з прав людини. Рішення. Коментарі. – К.: Український центр правничих фондаций. – 2003. – № 3 (19). – с. 223.

10. Цивільний процесуальний кодекс України, Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2004, – № 40-41, – 42, – с. 492.

11. Шевчук С. Свобода вираження. – К.: IREX U – Media. – 2005. – с. 20-62.

12. Шевчук С. В. Нормативність актів судової влади: від право положення до правової позиції // Вісник Верховного Суду України. – 2008. – № 9 (97). – с. 23-28.

Чічкань Г. О.

студент, Київський національний університет імені Т. Г. Шевченка

ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ДО ЗАКОНОДАВСТВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Адаптація законодавства України до законодавства ЄС є одним з пріоритетних напрямків сучасної державної політики нашої держави (відповідно до Закону України «Про загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського союзу»).

Необхідно розуміти, що адаптація законодавства України до європейських норм не являє собою процес заміщення існуючих норм на європейські, а є приведенням нормативно-правових актів України у відповідність до європейських.

Головною проблемою в сфері адаптації є не підготовка, а виконання нового законодавства. Ми маємо велику кількість добрих законів, які, на жаль, не працюють на практиці. Крім того, проблема полягає в людському факторі. Необхідно готувати спеціалістів, не обтяжених радянською системою нормотворення, соціальними стандартами тощо. І це має бути одним з провідних напрямків роботи не лише уряду, а й системи освіти.

Виокреслимо основні проблеми гармонізації законодавства України з системою права ЄС:

1. відсутність цілісного законодавчого поля в Україні;
2. якісний зміст законодавства (суперечливість, нестабільність). Оскільки особлива увага в Євросоюзі приділяється саме якості правових актів (чіткість, без зайвої довжини, недвозначність, без надмірного застосування скорочень, без надто довгих фраз, незрозумілих посилань на тексти та інші ускладнення, що роблять акт складним для читання);
3. неузгодженість, протиріччя та порушення між прийнятими нормативно-правовими актами України та стандартами і нормами права ЄС;
4. різниця історичного та соціокультурного розвитку правових систем, діючої кадровою політикою;
5. корупція службовців.

Шляхами вирішення вищезазначених проблем (для закріплення авторитету України як держави у світі) є:

1. першочерговим є адаптування власної ментальності до нових реалій України та Європи;
2. створення науковцям у галузі права, економіки такої системи права, яка б гармонійно поєднала в собі кращі напрацювання минулих років, в тому числі і за часів перебування України в складі Радянського Союзу, а також містила б риси, норми, притаманні демократичному європейському праву;
3. плідна та постійна співпраця нашої держави як з Євросоюзом в цілому, так і з державами-членами Євросоюзу;
4. злагоджена співпраця всіх гілок влади;
5. прийняття нових та зміни до існуючих, узгоджених з правовим полем ЄС, законодавчих актів;
6. створення українсько-європейського глосарію юридичної термінології;

7. апіорі – залучення іноземних експертів та максимальне використання технічної допомоги ЄС щодо адаптації українського законодавства.

Але все ж таки не варто чекати значних успіхів в цьому напрямі, оскільки це тривалий соціальний процес, який забирає значний час. Пам'ятаємо, що європейським державам знадобилось більше, ніж півстоліття для того, щоб створити системи законодавства зі спільними рисами, і все це – завдяки постійній співпраці між ними, взаємодопомозі та поєднанню спільною метою. Наша ж країна є державою лише 21 рік, і цього часу явно замало для проведення всіх необхідних реформ задля наближення до законодавства Європейського Союзу. Штучно ж створити процес швидкої адаптації неможливо, але створення режиму найбільшого сприяння є досить реальним.

Фещенко Д. О.

*студент, Київський національний університет
імені Тараса Шевченка*

ПРОБЛЕМИ ВИКОНАННЯ УКРАЇНОЮ РІШЕНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ. ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО ВИКОНАННЯ ТА ЗАСТОСУВАННЯ ПРАКТИКИ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ»

23 лютого 2006 р. Верховна Рада України прийняла Закон України «Про виконання та застосування практики Європейського суду з прав людини» (далі – Закон). Відповідно до Закону, при розгляді справ судами України, Конвенція та практика Європейського суду з прав людини (далі – ЄСПЛ) повинні використовуватися як джерела права.

Закон про виконання рішень ЄСПЛ регулює відносини, які виникають у зв'язку із зобов'язанням України з виконання рішень ЄСПЛ; необхідністю усунення причин порушення Україною Конвенції та протоколів до неї; впровадженням в українське судочинство та адміністративну практику європейських стандартів з прав людини; створенням умов для зменшення числа заяв до ЄСПЛ проти України. Закон містить дуже важливе положення про